

L'EAPC publica un estudi sobre regeneració urbana i Llei de barris a la vegueria del Penedès

26.10.2020 | 09:53

L'Escola d'Administració Pública de Catalunya (EAPC) ha publicat el número 27 de la col·lecció Obres Digitals, *Segregació socioresidencial i polítiques de regeneració urbana al Penedès: una avaluació de la Llei de barris*. Es tracta d'un estudi del secretari interventor de l'Ajuntament de Vilallonga del Camp i alumne de Tercer Cicle a l'EAPC, Ivan Montejo. En concret, és un treball final del Màster oficial en Gestió Pública (EACP-UAB-UPF-UB) en la seva edició 2017-2018.

'Quina és l'estructura de la segregació socioresidencial al Penedès?', 'Quines particularitats presenta?' o 'La Llei de barris ha finançat projectes en les zones més vulnerables del Penedès?' són algunes de les preguntes de partida. Per respondre-les, Montejo dibuixa una tipologia bàsica d'àrees residencials, determina el seu nivell de segregació i identifica zones d'especial vulnerabilitat o exclusió. Un cop definit l'escenari, contrasta aquestes dades amb els projectes finançats a l'empara de la Llei de barris i n'avalua l'adequació dels criteris de selecció.

Després d'afirmar que la Llei de barris 's'ha configurat com l'instrument de política urbana més important que s'ha impulsat a Catalunya en els últims quinze anys', l'autor constata com 'la zona de residència no és un mer receptacle d'agregació d'individus, sinó que pot constituir-se en un important condicionant de les oportunitats vitals dels seus residents'. És el que alguns científics socials han definit com l'*efecte barri*.

La Llei de barris va ser aprovada pel Parlament de Catalunya l'any 2004. Des de llavors i fins l'any 2010, un total de set convocatòries van permetre impulsar més d'un centenar de plans de rehabilitació urbana arreu del país, amb els municipis com a espai central de la xarxa d'implementació i un finançament mixt entre la Generalitat i els ajuntaments implicats.

Conclusions

L'estudi fa emergir quatre eixos latents en l'estructura de la distribució poblacional a la vegueria del Penedès (Baix i Alt Penedès, Garraf i una part significativa de l'Anoia): 1) factor urbà-rural; 2) factor barris tradicionals; 3) factor de component generacional i barris envellits; i 4) factor estatus socioeconòmic. Al mateix temps, defineix quatre tipus d'àrees socioresidencials: 1) zones residencials benestants; 2) noves zones residencials; 3) nuclis antics; i 4) barris familiars.

L'autor detecta 'una baixa o modesta segregació socioresidencial al territori', tot i que destaca 'l'existència d'un nombre reduït de casos anòmals' caracteritzats pel 'marcat component de classe alta'. En aquest sentit, afegeix, 'l'estructura socioresidencial d'un territori no és, ni s'explica prou, per les pautes de localització residencial a què sovint es veuen abocats els estrats més humils de la població, sinó que també es defineix per l'autoexclusió que practiquen els grups que es troben a la cúspide de la piràmide social'.

Montejo també conclou que l'estudi dels plans de barris expressa una adequació notable entre els objectius explícits dels criteris selectius i els barris beneficiaris, si bé remarca una clara tensió entre els nuclis tradicionals –amb població estable, més xarxes socials i de veïnat– i el desenvolupament de noves zones residencials amb dèficits de cohesió social i dinàmiques de ciutat dormitori, 'les quals han rebut molt menys atenció'.

El Màster oficial en Gestió Pública és un màster oficial i interuniversitari promogut per l'EAPC, la UAB, la UB i la UPF. El seu objectiu és desenvolupar els coneixements i les competències necessàries que, amb una orientació multidisciplinària, permetin a l'estudiant exercir com a professional en l'àmbit de la gestió pública o dedicar-se a la recerca sobre aquest àmbit. S'adreça als graduats en tots els camps de les ciències socials i, en cas d'interès específic per a la gestió pública, per a graduats de qualsevol àmbit de formació. Actualment s'ha iniciat el període lectiu per al curs 2020-2021.

L'autor detecta una clara tensió entre nuclis tradicionals i noves zones residencials, amb dinàmiques de ciutat dormitori i que han rebut menys atenció

Enllaços relacionats

- **Segregació socioresidencial i polítiques de regeneració urbana al Penedès: una avaluació de la Llei de barris**